

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Ε. Γ. Ζησιού καὶ Ι. Μ. Δαυδέρρη, διευθύνοντες.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἡ φωνὴ ἡμῶν δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥστε νὰ φρονῶμεν ὅτι καὶ αἱ συμβουλαὶ ἡμῶν στεντορεῶς ἐκφερόμεναι, θὰ ὑψοῦντο ὑπὲρ τὸν θόρυβον τῶν ἐκαστοτε παρυσιαζομένων ἀνωμαλιῶν καὶ θὰ συνετέλουν ὅπως δὴ ποτε εἰς τὴν ἐξωμάλυνσιν τῶν περιστάσεων. Ἀλλ' ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιαῖται ἐπαρδειγματίζον τοὺς παῖδας αὐτῶν διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν μεθυσμένων εἰλώτων, οὕτω καὶ ἐκ πάσης κρίσεως ἢ παρεκτροπῆς μεγάλα δύνανται νὰ ἀρυσθῶσι διδάγματα διὰ τὸ μέλλον οἱ ὑπὲρ τῆς μελλούσης γενεᾶς ἐργαζόμενοι.

Ἐν ταῖς δοκιμασίαις διαφαίνεται ἐναργέστερον ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρ, κατὰ τὰς τρικυμίας δ' ἀκριβῶς δοκιμάζονται τοῦ πλοίου ἡ στερεότης καὶ τοῦ πληρώματος τὸ σθένος καὶ τῶν κυβερνητῶν ἡ ἱκανότης.

Μοιραίως συνέπεσαν πρὸς χαλεποὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους ἀνωμαλίαι ἐσωτερικαί, ἡ σύμπτωσις δὲ θὰ προκαλέσῃ ἐταστικωτέραν ἐφ' ἡμῶν τὴν ἐξωθεν προσοχήν.

Πρέπει δὲ νὰ μὴ ἀγνοῇ ἡ μέλλουσα τοῦλάχιστο γενεά, ὅτι πᾶς Ἕλλην δὲν εἶναι τυχαῖος τις ἄγνωστος, οὐ αἱ πράξεις παρέρχονται ἀπαρατήρητοι, ἀλλ' εἶναι πρόσωπον ὑψηλὰ ἰστάμενον, οὐ πᾶν κίνημα καὶ πᾶν νεῦμα σχολιάζεται καὶ τεχνολογεῖται.

Ἐκατομμύρια ἀδελφῶν ὑποδούλων, καὶ ἑκατομμύρια παρατηρητῶν ξένων, καὶ ἑκατομμύρια ἐχθρῶν ἀσπόνδων, ἔχουσιν ἐφ' ἡμῶν ἐστραμμένην διαρκῶς τὴν προσοχήν. Ὅταν τὰ ἔργα ἡμῶν χαροποιῶσι τοὺς ἀδελφούς, προκαλοῦσι καὶ τῶν τέως ἀδιαφόρων τὴν συμπέθειαν καὶ φιλίαν καὶ γεννῶσι θλίψιν ἄμετρον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐχθρῶν. Καὶ ὅταν τὰ ἔργα ἡμῶν θλίβωσι τοὺς ἀδελφούς, μεταβιλλοῦσιν εἰς ἐχθροὺς τοὺς ἀδιαφόρους καὶ καθιστῶσιν εὐτυχεῖς καὶ ἰσχυροὺς τοὺς ἐχθροί.

Ἐὰν ὡς γνώμονα τῶν πράξεων αὐτῆς ἔχει τὴν ἀναμφισβήτητον ταύτην ἀρχὴν ἡ μέλλουσα γενεά, κατὰ τοιοῦτον τρόπον θὰ δρᾷ καὶ θὰ πολιτεύηται καὶ θὰ ὑφίσταται τὰς χαλεπότητας τῶν περιστάσεων, ὥστε νὰ μένῃ ἀθικτον, νὰ μὴ ἡττᾶται τὸ φρόνημα καὶ τὸ γόητρον τὸ ἐθνικόν, νὰ μὴ εἰρίσχωσιν ἀφρμὰς δυσφωρίας οἱ ἀδιάφοροι, οὐδ' ἐπιχειρήματα δικαιολογίας οἱ ἐθνικοὶ ἀποστάται, οὐδὲ χαρὰς εὐαγγέλια οἱ ἀσπονδοὶ οἱ ἐχθροί.

Δὲν λέγομεν ὅτι ἀνωμαλίαι συνήθεις εἰς τοὺς βίους τῶν ἐθνῶν, εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐμπνέωσι δισταγμούς περὶ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος ἢ νὰ σαλεύωσι τὴν εἰς αὐτὸ πίστιν, ἔχοντες ὅμως πολλοὺς ἐχθροὺς, οἱ ἀδιάφοροι κλονίζονται εὐκόλως, οἱ δὲ ἀδελφοὶ εἶναι τόσον τεθλιμμένοι...

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῇ Ε'.

(Ματθ. γ'. 28 — 34 καὶ θ' 1).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσινῶν¹, ὑπὸντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων² ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ³ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἐκραζαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ⁴; γιὰ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιροῦ⁵ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ, ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ ὤρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόσιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἐψυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν⁶. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διέπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν⁷.

Σημειώσεις.

- 1) Γεργεσα πόλις πρὸς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Τιβεριάδος.
- 2) Μνημεῖα εἶναι σπήλαια φυσικὰ χρησιμεύοντα ὡς τάφοι εἰς τοὺς περιόικους.
- 3) Χαλεποὶ = φοβεροί.
- 4) Τὶ κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν, τῶν δαιμόνων, καὶ σοῦ τοῦ Χριστοῦ;
- 5) Πρὸ καιροῦ, πρὸ τῆς κρίσεως, πρὶν οἱ δαίμονες καταδικασθῶσιν εἰς τὸν ἄδην (Ἰουδ. α' 6).
- 6) Ὅπως ἀπέλθῃ ἀπὸ τῆς χώρας τῶν.
- 7) Εἰς τὴν Καπερναοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ

Ἦσαν τοῖς Ἰουδαίοις ἀπηγορευμένοι οἱ χοῖροι. Ὁ νόμος θεῶς αὐτοὺς ζῶα ἀκάθαρτα. Καὶ ὅμως ἀποστρεφόμενοι τὸ ζῶον δὲν ἀπεστρέφοντο τὸ ἐξ αὐτοῦ κέρδος, τὸ φιλοχρήματο ἐκεῖνο ἔθνος. Ἀλλὰ τὸ ἔκνομον τοῦτο κέρδος πατάσσει ὁ Κύριος, τιμωρεῖ τοὺς αἰσχροκερδεῖς Ἰουδαίους, παραδίδω τὸ ἐμπόρευμα αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις, ὡς αὐτοῖς ἀνήκον, εἰς καταστροφὴν. — Ὁ Κύριος δεικνύεται οὕτω διδάσκαλος τῆς ἀληθείας, τῆς ἀγιότητος φορεὺς, τῆς ἐξουσίας ὁ κάτοχος. Ἀλλ' ἰδοὺ ἐξεγείρονται τὰ μίση ἐν ταῖς καρδίαις τοῦ πλήθους τῆς χώρας ἐκείνης τῶν Γεργεσινῶν, κατ' ἑκείνου, ὅς τις ἐξεπρόσωπε τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀγιότητα καὶ τὴν ἐξουσίαν ὑψοῦσι κεφαλὴν ἀνταρσίας καὶ διώκουσι μακρὰν τῶν ὁρίων τῆς χώρας τὸν Κύριον. Καὶ εἶναι λοιπὸν πάντοτε οἱ τριῶν λόγοι οὗτοι αἱ ἀρχικαὶ αἰτίαι αἱ προκαλοῦσαι ἐν πάσῃ καὶ πανίᾳ τοῖς διωγμούς κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀκολουθοῦσι τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀγαπῶσι τὴν ἀλήθειαν. Φιλόσοφος τῶν νεωτέρων χρόνων εἶπε τὸν ἐγωιστικὸν ἀλλὰ βε

τούτον λόγον, α. εάν είχαν τὰς χείρας πλήρεις ἀληθείας, θὰ προσείχον πολύ νὰ μὴ ἀνοίξω ταύτας πρὸς τὸν κόσμον. Καὶ ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος εἶχε δίκαιον. Χάρις εἰς τὰς προλήψεις τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὰς ζηλοτυπίας τῶν σοφῶν, ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀληθείας δὲν παράγει πάντοτε εὐχάριστα ἀποτελέσματα· καὶ τὸ μαρτυρολόγιον τῆς ἐπιστήμης ἀναγράφει τὰ ὀνόματα πάντων ἐκείνων, οἵτινες ὑπέστησαν βασάνους, διότι εἶχον ἀποκαλύψει ἀληθείας, καὶ δὴ ἀληθείας θεωρητικὰς καὶ δὴ ἀληθείας μετεωρολογικὰς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀσώματος Λόγος, δὲν ἐξῆλθε τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν ἵνα προτιμήσῃ τὴν ἰδίαν ἀνάπαυσιν καὶ γὰρ λήνῃ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Οὕτω ἔχον τὰς χείρας πλήρεις ἀληθείας διεσκόρπισε τὰς ἀληθείας ταύτας ἀνά τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος ἀπώθησε τούτον, καὶ ὁ κόσμος ἀπέκρουσε, τούτον, καὶ ὁ κόσμος προσήλωσε τὰς θείας ἐκεῖνας χείρας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. — Εάν ἡ ἀλήθεια ἀπήρσκει κηρυττομένη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀπαρέσκη ἐπὶ μάλλον ἀκουμένη ἐκ τοῦ στόματος ἀνθρώπων; Εάν ἐκεῖνος κατεδιώχθη, διότι κατήλθεν ἄνωθεν ἐπὶ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ζῶσι ἐκ τῶν κάτω, πῶς τὰ ἀνθρώπινα πάθη, ὧν αἱ ὑπερβολαὶ ποτὲ δὲν ἔπαυσαν εἶναι καὶ ἄκριτοι, εἶναι δυνατόν ν' ἀγαπήσων ἀλήθειαν, ἥτις πάντοτε καταδικάζει ταῦτα! Ἡ τυφλὴ ἀντιπάθεια τῶν ἀνθρώπων κατὰ τῆς ἀληθείας, καὶ αὐτῆς ἐπὶ τῆς θεωρητικῆς, αὐξάνει ἐκ τῆς τυφλότητος, τῆς ὑποκρισίας τῶν καρδιῶν αὐτῶν, ὅταν ἡ ἀλήθεια ἀφορᾷ εἰς τὸν κόσμον τὸν ἡθικόν. Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἀπαρέσκει εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἡ ἀλήθεια αὕτη κάτοπτρον πολὺ πιστὸν, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦσι νὰ καταστρέψωσι.

Ἡ δευτέρα αἰτία, ἥτις προκαλεῖ τὴν ἀπαρέσκειαν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἄνθρωπος. Ἡ ἀγιότης αὐτοῦ εἶναι ἀπόλυτος πρὸς μηδεμίαν ἄλλην δυναμένη νὰ συγκριθῇ. Ὁ κόσμος ἀρέσκειται εἰς ἀξιώματα ἐντελῶς ἐναντία εἰς τὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ κόσμος ἀγαπᾷ τὰ πλούτη ἔτινα φυσιοῦσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἀλαζόνα αὐταρέσκειαν, καὶ ἰδοὺ τὸ Εὐαγγέλιον διακαλοῦν ταπεινώσει τοῦ πνεύματος, τὸ ἄτυπον, τὴν ἀφώσιωσιν. Θαυμάζω ὁ κόσμος ἐπιδιώκει τὴν ἐπιφανῆ ζωὴν ἐν ἣ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν τρέφεται εὐκόλως ἐν τῇ πολυτελείᾳ, καὶ τῇ λάμψει τῶν ἐορτῶν, ἔνθα τὸ πᾶν ἀποπνέει τὴν χαρὰν· καὶ ἰδοὺ ὁ Χριστιανισμός ἀπαιτῶν τὴν ἀνύψωσιν τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τῶν εὐτελῶν τούτων ἀπολαύσεων, καὶ ἐπιβάλλων τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν λάμψιν τῆς ἀρετῆς.

Ὁ κόσμος προσκολλᾶται καὶ παραδέχεται μόνον τὴν θριαμβεύουσαν δύναμιν, ἥτις ἀνατρέπει τὰ προσκόμματα διὰ τοῦ ξίφους, καὶ ἰδοὺ ἡ Εὐαγγελικὴ πραότης, ἥτις ἀπαγορεύει καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀδίκημα κατ' οὐδενός, καὶ ἥτις ἀντὶ νὰ ἐκδικηθῇ στρέφει καὶ τὴν ἀριστερὰν σιαγόνα εἰς τὸν τύποντα τὴν δεξιάν. — Τίς δύναται νὰ φαντασθῇ μείζονα ταύτης ἀντίθεσιν; — Καὶ μάλιστα λοιπὸν ὁ Φαρισαῖος ὑποκριτὴς, ἀκούων τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μαίνεται ἡ Ρώμη ἡ πόλις τῆς δυναμείας, τὸν ἡδονῶν, τῆς ἀναισθησίας ἀκούουσα τὴν ἡλὼ ἀντιλαλοῦσαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας τοὺς Εὐαγγελικοὺς μκχαρισμοὺς. — Καὶ μαίνεται πάντοτε καὶ σήμερον ἐτι, καὶ θὰ μαίνεται καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς ἀναισθησίας τῆς κοσμικῆς τὸ πλῆθος, ἀκούον ἀνυμνούμενα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀρετῆς τὰ ἀγωνίσματα, καὶ πράζοντα εἰς ὑψὲς ἀγιότητα τοῦ Εὐαγγελίου τὰ διδάγματα, γινόμενα πράξεις καὶ ἔργα.

Ἡ τρίτη ἀφορμὴ τοῦ κόσμου κατὰ τῆς θείας διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι ὁ Κύριος παρίσταται ἔχων ἑξουσίαν. Εἴδομεν ἤδη τὸν Κύριον ἐκπροσωποῦντα τελείως ἐν ἀλήθειαν καὶ ἀγιότητα ἐν κόσμῳ διωργαμένῳ κατ'

ἀμφοτέρων τούτων. Ἀλλ' ὁ Κύριος παρουσιάζεται ἔχων ἑξουσίαν, καὶ ἰδοὺ αἱ δύο ἐπὶ γῆς ἑξουσίαι ἐπιτίθενται κατὰ τῆς πνευματικῆς ταύτης ἑξουσίας τὴν ὁποίαν ἤλθεν ὁ Σωτὴρ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ βασιλεῖς ζηλωταὶ τῆς ἑξουσίας, — καὶ οἱ λαοὶ ζηλωταὶ τῆς ἐλευθερίας. — Τρέμει ὁ Ἡρώδης πρὸ τῆς φάτνης τοῦ γεννηθέντος ἐν αὐτῇ βασιλέως, καὶ σπείρει τὸν θάνατον, ἵνα σώσῃ τὸ σκῆπτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Ἀπιστεῖ ὁ Πιλάτος εἰς βασιλεία τῶν ὁποίων ἡ ἐδραίωσις δὲν στηρίζεται ἐπὶ ξίφους, εἰς βασιλείαν κόμμου ἄλλου, καὶ ταράσσεται ἐν τούτοις ἀκούειν κατηγορουμένου ὑπὸ τῶν ἑλθόντων, τοῦ Σωτῆρος, ὅτι ζητεῖ νὰ γίνῃ βασιλεὺς, καὶ τρέμων ἐρωτᾷ. Εἶπε ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν· εἰσὶ βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων; Ναὶ εἶμαι βασιλεὺς, ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, διότι ἤλθα εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μαρτυρήσω ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ γελῶν ὁ Πιλάτος ἐρωτᾷ· καὶ τί εἶναι ἡ ἀλήθεια, κομμῶδός αὐτὸς πάσης ἀληθείας καὶ ἀρετῆς. Ἀλλ' οἱ διάδοχοι τοῦ Νέρωνος πρακτικώτεροι τοῦ Πιλάτου ἠσθάνοντο ὅτι ἡ ἀπολογία ἐκείνη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκπερευμένη ἀλήθεια θὰ ἡγείρετο πανίσχυρος ἐναντίον τοῦ κράτους αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ὁ ρωμαῖος λαός, ὁ μάλλον ἀνεξίτητος λαός, ἀποβαίνει ὁ ἀσπονδώτερος διώκτης, ζητῶν νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Παντοδύναμος αὐτὸς καὶ κομοκράτωρ προσπαθεῖ νὰ καταπνίξῃ τὰ σπέρματα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων αἰσθάνεται τὴν διαπλαστικὴν δύναμιν εἰσχωροῦσαν ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ καὶ κυριεύουσιν ψυχὰς καὶ ζωογονοῦσαν καρδίαν καὶ καταλείπουσαν αὐτῷ σώματα μόνανερκά.

Καὶ ἡ κληρονομία τῶν διωγμῶν διδοται παντὶ χριστιανῷ, πάσης ἐποχῆς. Εἶναι ὁ σταυρὸς τὸν ὁποῖον ἕκαστος τῶν εἰς Κύριον πιστευόντων ὀφείλει νὰ φέρῃ ἐπ' ὤμου. — Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν ὀφείλει νὰ φέρῃ τὸν σταυρὸν τούτον. — Ὅταν ἡ θλίψις καταλάβῃ τὴν καρδίαν τοῦ Χριστιανοῦ, ὅταν ἐναντιότης τις παρέμβῃ εἰς τὸν βίον αὐτοῦ δέον νὰ ἔχῃ ἐν νῷ ὅτι ἡ ὥρα ἐκείνη εἶναι ἡ ὥρα νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀγιότητα, τὴν ἑξουσίαν τοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου κηρυττομένου Θεοῦ Λυτρωτοῦ. — Ἀποδείξατε ὅτι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐδεὶς κίνδυνος ἀπειλείας ἢ ἀπογνώσεως, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ ὑποφέρῃ τις μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅστις διαρκῶς παρίσταται ἐνώπιον ἡμῶν προσηλωμένος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἐπιτελεῖτε πάντοτε τὸ καθήκον ὑμῶν, ἀδιαφοροῦντες ἀνὰ κύματα μαίνόμενα ἀστάτοις καὶ φορᾷς ἐξεγείρονται κατ' ὤμων, ζητοῦντα νὰ καταπνίξωσι τὴν φωνὴν ὑμῶν. Ὑπεχώρησεν ὁ Σωτὴρ εἰς τὴν παράκλησιν τῶν αἰσχροκερδῶν καὶ χαμερπῶν ἐκείνων, καὶ ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν· ἀλλ' ἦτο ἡ σιωπηλὴ ἀποχώρησις καταδικὴ ἀληθῆς κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἔθεντο τὸ ὕλικόν συμφέρον ὑπεράνω τοῦ πνευματικοῦ, καὶ οἵτινες προσκείμενοι εἰς τὰς ἀπολαύσεις τὰς ὕλικας, φοβοῦνται τὴν ζωὴν τὴν πνευματικὴν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

7

ΚΑΝΑΡΗΣ

Δεκαπέντε παιδία εἰς τὸ Γυμνάσιον φοιτῶντα, τεθραμμένα ἐν πορείαις καὶ ἐν τῷ γυμναστηρίῳ, τὴν ψυχὴν γεμάτην ἀπὸ τὰ ἀμίμητα εἰς ὕψος καὶ χάριν συγγράμματα τῶν παλαιῶν ἔχοντες, ἐξεδράμομεν εἰς τὴν Κυψέλην διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς πρώτης τοῦ Μαΐου (1865). Ἀμέριμνοι χρυσάλιδες μὲ τὰς ἀνθήνας πετώσαι πτέρυγας τῆς φιλογέλωτος ἡδονῆς, στεφάνους ῥόδων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέροντες καὶ μὲ ὀρμαθοὺς ἐξωσμένοι εὐδωμῶν ἄλλων ἀνθέων ἐπληροῦμεν χαρμοσύνην ἀσμάτων τοὺς κήπους τοῦς θαλαροῦς. Φιλογυμνασταὶ ἐξήλθομεν εἰς τὴν ἐρημικὴν ὁδὸν, πρόχειρον στάδιον δι' ἀγῶνας δρόμου, ἄλματος καὶ λιθοβολίας.

Διὰ τὸν γράφοντα ταῦτα ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶναι ἐκ τῶν εὐδαιμονοτάτων τῆς ζωῆς του· ὑπὸ τὴν σκιάν οἰκίας ἱκανῶς μετρίας, παρὰ τὴν θύραν κήπον, ἐξω εἰς τὴν ὁδὸν ἐκάθητο ἀνὴρ γηραιός.

Εὐρεά εἶχε τὰ στέγνα, τὴν σφὴν ἰσχυρὰν καὶ ἡρμοσμένα τὰ μέλη, μέτριον τοῦ ἀναστήματος τὸ ὕψος· μετὰ τοῦ εὐρώστου τραχήλου καὶ τῆς ἀδρᾶς κεφαλῆς εἶχε τὰς ἁρμονικὰς ἀναλογίας τοῦ δωρικοῦ στύλου τοῦ Θεοῦ. Ἡ χεὶρ ἐκείνη ἡ πλατεία, ἡ ἐχουσα τὸ τραχὺ ἀλλὰ καὶ τὸ ἀσφαλὲς καὶ τὴν εὐκρινίαν τοῦ ναίτου, ἦτο ἐκείνη, ἥτις ἔκαυσε τὴν νασαρχίδα τοῦ Κερά· Ἀλλ' ἐν Χίῳ, τὸ δικροτον τοῦ ραλλὰ· βῆν ἐν Τενεδῶν, τὴν φρεγάταν τὸν δὲ πιασσοῶν ἐν Σάμῳ, ἡ ἀποπειραθεῖσα νὰ πυρπολήσῃ τὴν κορδέτταν τὴν τουρκικὴν ἐν Ἀγία Μαρίνῃ.

Ἦτο ὁ Κανάρης.

Ὅπως Ποσειδῶνος, πολλοὺ πλέον· ἡ κόμη ἡ μακρὰ καὶ ὁ λευκὸς πάγων μετὰ τῶν ὀνιδῶν τῶν κατὰ τοὺς κροτάφους ἀπειργάζοντο τὴν μορφήν αὐτοῦ λείοντος βαθυχαίτου. Καὶ ὅμως ἡ φωνὴ του, ἡ ὁποία ὡς κεραυνὸς ἐπατάγησεν ἐν Χίῳ· «Τοῦρκοι, ὅς καί με», ἦτο γλυκεῖα, ὡς εὐμενοῦς πατρός, πρᾶτ' ἦτο τὸ βλέμμα του τὸ ἀτρόμητον καὶ κατὰ τοὺς φοβερωτάτους κινδύνους· ἐδόκουν εἶναι καὶ ἴσαν δροῦντες αὐρὰς ἀπαλαὶ θωπεῖαι αἱ θωπεῖαι τῆς χειρὸς ἥτις ἐξέπεμπε τὴν φλόγονσαν ἀστραπὴν. Προσῆλθες ἦτο ὁ ἀρχικὸς, ὁ δι' ἀλλυγίστουν θελήσεως κυβερνῶν τοὺς ναύτας αὐτοῦ πλοίαρχος, συγκαταβατικὸς ὁ μὴ ἀνεχόμενος νὰ φανῇ ἄλλος ἀνδρείότερος αὐτοῦ πυρπολητὴς, ὁ πάντας προτερήσας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ βλήματος, διὰ τῆς ψυχῆς τὸ ἀδόκτον, διὰ τὴν ἀταραξίαν τοῦ νοῦ. Μετροῖθρον ὁ ἡμίθεος, τοῦ ὁποῖου τὸ σεμνὸν μέτωπον περιέβαλε μὲ ταινίαν ἀδάμαντινὴν ἡ ἀγῆρας δόξα καὶ ἔψαλλεν ἡ μουσα ἡ γενναία ἀδωστὰ τῶν ἐξεχόντων ἐν πολιτισμῷ λαῶν.

Τὴν ψυχὴν ταύτην τὴν ἀδάμαστον, τὴν ἀδοκτον, τὴν μαινομένην ἀνδρείαν ἐκκραταίωνεν συναισθημα ἀκήρατον θρησκευτικόν· ὁ μεγαλόστομος, ὁ εἰσπλεύσας εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν τὸν λιμένα εἰς πυρπολῆσιν τοῦ στόλου τοῦ αἰγυπτιακοῦ, μεταλαμβάνει τῶν ἀχράντων μυστηρίων πρὸ τῶν παραδόλων ἐπιχειρήσεων καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἀσκεπὴς πορεύεται εἰς τὸν ναὸν καὶ γονυπετὴς εὐχαριστεῖ τὸν ὑψίστον διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν νίκην ὁ χριστιανός.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ἀφ' οὗτοι οἱ Βούλγαροι ἀνέλαβον νὰ πείσουν τὸν κόσμον, ὅτι ὅλως διόλου ἀφιλοκερδῶς, ἀπλῶς δὲ ὡς φιλελεύθεροι Χριστιανοὶ σκέπτονται καὶ ἐργάζονται, πῶς ν' ἀπαλλαγῇ ἡ Μακεδονία ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἀφ' οὗτοι μάστιχα ἔδωκαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Μακεδονίας διὰ τοὺς Μακεδόνους, ἀπὸ τότε συνέβη τὸ παράδοξον φαινόμενον, οἱ μὲν Βούλγαροι νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν κόσμον ὡς ἄνθρωποι φιλελεύθεροι καὶ ὡς ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες τοῦναντίον νὰ παριστώμεθα ὑπ' αὐτῶν ὡς ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσσεως καὶ στερήσεως τῆς δουλείας τῶν Χριστιανῶν τούτων. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὰς παραδοξολογίας ταύτας ἔγραφον μόνοι οἱ Βούλγαροι, οὐδαμῶς ἐμελεν ἡμᾶς, διότι πολλὰς καὶ χειροτέρας ἀπὸ αὐτῆς παραδοξολογίας ἔχουσιν εἰπεῖ οἱ Βούλγαροι, ἀφοῦ δι' ἄλλοτριων ἀγώνων καὶ θυσῶν ἠτύχησαν ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἀλλ' ἀπὸ τίνος χρόνου κατορθώθη (τὸ πῶς; εἶναι ἄλλο ζήτημα) καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι νὰ ἐκφέρωσι τὰς θεωρίας ταύτας. Δὲν παρατηρεῖτε, λέγουσι πρὸς ἡμᾶς, τὴν Ἑλβετίαν; δὲν βλέπετε, πῶς ἐκεῖ ἦσυχά καὶ καλὰ ζῶσι καὶ συμπολιτεύονται Γάλλοι, Ἰταλοὶ καὶ Γερμανοὶ; Λοιπὸν διατί δὲν θέλετε νὰ γίνῃ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ τὸ ἴδιον καὶ νὰ ζήσουν ἐκεῖ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Βλάχοι, Βούλγαροι,

Σέρβοι καὶ Ἀλβανοί, ἀλλὰ προτιμᾶτε νὰ κατέχουν αὐτὴν καὶ νὰ κακοδιοικῶν, ὅπως πάντοτε ἔκαμνον, οἱ Τοῦρκοι; Δὲν εἶναι ἐντροπὴ, οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε οὐδὲν ἐπραξάν ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου, νὰ ἐργάζωνται τῶρα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, σεις δὲ, οἱ ὁποῖοι καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους πρῶτοι ἐπενεούσατε τὴν πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἡγωνίσθητε ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα πάλιν αἰῶνα πρῶτοι ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ ὑψώσατε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, δὲν εἶναι ἐντροπὴ νὰ ἡσυχάζετε τῶρα καὶ νὰ ἐπιθυμῆτε τὴν ἐξακολουθησιν τῆς τυραννίας; Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγουσι πρὸς ἡμᾶς καὶ φαίνονται ἀληθῶς νὰ ἔχουν δίκαιον, ἀλλ' εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς ταῦτα εἶναι μόνον φαινόμενα, τὰ δὲ πράγματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) Ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματικὴ κατὰ τὸ 1878, τρόπον τινα ὡς νὰ ἤθελε νὰ κάμῃ τοιοῦτον πείραμα, ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν Ἑλβετικῆς τινος συμπολιτείας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὥρισεν, ἵνα ἡ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Αἰμοῦ ὁρακὴ ὀνομασθῇ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, καὶ αὐτονομηθῇ καὶ αὐτοδιοικηθῇ ὑπὸ Χριστιανοῦ διοικητοῦ. Καὶ Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι καὶ Βούλγαροι ἠδύναντο τότε ἡσυχά καὶ καλὰ νὰ ζῶσιν ἐκεῖ καὶ ἔζησαν ἀληθῶς ἐπὶ ὀλίγα ἔτη, μέχρις οὗ οἱ Βούλγαροι ὤρμησαν τῇ 1885 καὶ κατέλαβον τὴν χώραν ταύτην καὶ συνήνωσαν μετὰ τῆς ἡγεμονίας αὐτῶν. Ἐκτοτε δὲ πάντα μηχανῶνται πρὸς καταστροφὴν τῶν ἡμετέρων ὁμοφύλων, τὰς Ἐκκλησίας καὶ Μονὰς ἡμῶν τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἀρπάζουν, νομοθετοῦν ἵνα πάντα τὰ σχολεῖα τῆς χώρας ἐκεῖνης μεταχειρίζωνται μόνον τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν, δηλ. τὴν γλῶσσάν μας πᾶσιν δυνάμει προσπαθοῦν νὰ ἐκβάλουν ἐκ τῶν σχολείων μας, τοὺς Ἕλληνας ἕσοι δεικνύουν τὸ αἶσθημα αὐτῶν καταδιώκουσι καὶ δολοφονοῦσι κτλ. Τούτων οὐδὲν κάμνει πρὸς ἡμᾶς ἡ Τουρκία· λοιποὶ...

β) Ὁ αὐδύμος Τρικούνης πειθόμενος ὅτι μόνον διὰ τῆς συνεργασίας τῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς θὰ δυναθῇ οὗτοι ν' ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, μετέβη ποτὲ εἰς Σόφίαν καὶ ἐπρότεινε εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Βουλγαρίας, ἵνα συμφωνήσωμεν καὶ συνεργασθῶμεν πρὸς τοῦτο. Οἱ δὲ Βούλγαροι τὸ πρῶτον ὅπου ἔκαμνον ἦτο νὰ καταγγείλουν πάντα ταῦτα εἰς τοὺς Τοῦρκους καὶ νὰ φροντίσουν νὰ λάβουν ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς προδοσίας τῶν βεράτια! Λοιπὸν ἀποδείξτε, ὅτι δὲν θέλουν κοινοπραγίαν καὶ ἐλευθερίαν ἀλλ' ἀρπαγὴν.

γ) Ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι διὰ δολοφονιών, ἐμπρησμῶν, ὑπονόμων, ληστειών, ἐκδαισμών καὶ λοιπῶν τοιούτων γνησίαν Βουλγαρικὴν πράξιν ἐπεχείρησαν νὰ ἐλευθερώσουν, ὡς λέγουσι, τοὺς Χριστιανούς τῆς Μακεδονίας, παρατηρεῖται ὅτι περισσοτέρους Ἕλληνας ἱερεῖς, διδασκάλους καὶ προκρίτους φονεύουν ἢ Τοῦρκους· προφανὲς ἄρα ὅτι παράδοξοι ἀληθῶς εἶναι οἱ ἐλευθερωταὶ οὗτοι, οἱ ὁποῖοι προβάλλοντες ὡς σύμβολον τὸ Ἡ Μακεδονία διὰ τοὺς Μακεδόνους ἀγωνίζονται νὰ ἐξαφανίσουν ἐξ αὐτῆς πάντα ὅστις δὲν λαλεῖ τὴν γλῶσσαν τοῦ Κρούμου καὶ δὲν συμμερίζεται τὴν ἐλευθερίαν τῶν Χριστιανῶν διὰ τῶν ληστειών, δολοφονιών καὶ ὑπονόμων.

δ) Ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Καταστατικῷ τῶν διαδοχικῶν Κομιτάτων αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον προτείνον οἱ Βούλγαροι νὰ διοικηθῇ ἡ Μακεδονικὴ αὕτη Ἑλβετία, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Καταστατικῷ, λέγω, οἱ Βούλγαροι ἀπαιτοῦν, ἵνα καὶ ὁ γενικὸς διοικητὴς καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοι λαμβάνωνται ἐκ τῆς πολυαριθμοτέρας φυλῆς, τοιαύ-

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

την δὲ, ἐννοεῖται, θέλουν νὰ παραστήσουν τὴν ἰδικήν των, καὶ ἵνα ἐπίσημος γλῶσσά τῆς διοικήσεως εἶναι ὁμοίως ἡ τῆς πολυαριθμοτέρης φυλῆς, δηλ. κατὰ τὴν αὐτὴν θεωρίαν, πάλιν ἡ ἰδικὴ των ταῦτα δὲ σημαίνουν προφανῶς, ὅτι ζητεῖται, ἵνα πᾶσα ἡ διοίκησις παραδοθῇ εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἐξελειφθῇ πᾶν ἔχνος Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνισμοῦ ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐπὶ 5,000 ἔτη τώρα κατοικοῦμεν καὶ ἐξεπολιτίσαμεν.

εἴ) Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς νεωτέρας, ὅτι οἱ Βούλγαροι οὐδέποτε ἐφύλαξαν ὅρκους ἢ συνθήκας, ὅτι οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ ζήσουν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν εἰρηνικῶς, οἱ οὐδέποτε ἠθέλησαν νὰ ζητοῦν κατακτήσεις ξένων χωρῶν, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς ἀντεστάθημεν καὶ κατωρθώσαμεν θεῖα χάριτι νὰ ἐμποδίσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ κυταλάβουν καὶ ἐκβαρβαρώσουν τὰς χώρας ἡμῶν, διὰ ταῦτα μᾶς μισοῦν περισσότερο καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ταῦτα κηρύττουν καὶ διδάσκουν εἰς τὰ σχολεῖα των καθ' ἑκάστην αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

Ε! λοιπὸν ταῦτα εἶναι τὰ πράγματα. Καὶ τώρα ποῦτος εἶναι τόσον μωρὸς, ὥστε ἐνῶ ἔξυρει καὶ βλέπει αὐτὰ, νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι ὅπως ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν τῆς Μκεδονίας; Καὶ ποῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ Ἕλληνας, ὅστις βλέπων τὸ μέγα ἄδικον καὶ ἄμα τὸν φόβον κίνδυνον, δὲν θὰ θελήσῃ μᾶλλον νὰ ὑπομείνῃ τὰ πάντα ἢ νὰ παρχωρήσῃ εἰς τοὺς ἀγρίους αὐτοῦ; ἄνθρωπος τὴν πατρίδα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Θεοῦ Ἀριστοτέλους;

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

Ὁ ἐν Μάντσεστερ κ. Θεοφάνης Π. Τσαούσογλου ἐπέστειλεν ὑπὲρ τῶν «Πατρῶν» λίρας ἀγγλικὰς δύο.

Στ. Ν. Βάρνα, Κ. Ε. Ναύπλιον Ἀρ. Π. Ἀλεξάνδρειαν ὁρ-
θόταται αἱ συμπίπτουσαι σκέψεις ὑμῶν καὶ ἄλλων περὶ τοῦ πλο-
τος τοῦ χάρτου, τοῦ μεγέθους αὐτοῦ, καὶ τῆς ἄλλης -ιπογραφικῆς φι-
λοκαλίας, βεβαιωθῇ τε ὅμως ὅτι αἱ σκέψεις αὗται ἐπὶ ἡμᾶς
ποῦ προηγουμένως. Δὲν κρύπτομεν εἰς οὐδὲνα ἐν τούτοις ὅτι ἡ
πρᾶγμα τοιοῦτος αὐτῶν εἶναι τὸ δεύτερον ἡμῶν μέλημα πρωτεύοντος
τοῦ ζητήματος πῶς θὰ διπλασιάσωμεν τοὺς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδι-
δομένων ἀντιτύπων, ἵνα ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς πανταχόθεν ἀπευθυνο-
μένας ὑμῖν αἰτήσεις νέων ἀποπολῶν. Π. Στ. Ραγκοῦν Γράφομεν
Γ. Δ. καὶ Ἀντ. Δ. Καλάμας Φ. Σ. Ἀρταρ, Κ. Σ. Ἀργίριον.
Ἡ ἀναλογία τῆς πρὸς τοὺς δημάρχους ἀποστολῆς ποικίλλει ἀνα-
λόγως τῶν ἐκ τῶν δημοτῶν αἰτήσεων. Ὅπου εἶδομεν ὅτι ἡ ἐλάτ-
τωσις δὲν ἐπείραξε, διετηρήσαμεν αὐτὴν. Πάντες ὅμως τοῦ Κράτους
οἱ δημάρχου λαμβάνουσιν ὁρισμένον πᾶν ἀριθμὸν ἀντιτύπων ὅτινα ἐάν
δὲν ἐξαντλοῦνται πανταχοῦ, τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν τὰ ζητοῦσιν οἱ
δημοταὶ οὐχὶ δὲ ὅτι δὲν τὰ διανέμει ὁ Δήμαρχος.

Ἐκδόσεις τῆς Ἑταιρείας

Τὰ Πάτρια ἔτος Α' πλήρες. Ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς τὰ νέα μέλη
τῆς ἐταιρείας καὶ τοὺς δωρητὰς τῇ αἰτήσεϊ των.
Τὰ Πάτρια ἔτος Α' ἑλλιπές. Ἀποστέλλεται δωρεὰν παντὶ τῷ
αἰτοῦντι καὶ ἐμβάζοντι τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, λεπτὰ 50.
Τὰ Πάτρια ἔτος Β' Τὰ ἐκδοθέντα μέχρι σήμερον φύλλα 1-16 Ἀ-
ποστέλλονται δωρεὰν παντὶ τῷ αἰτοῦντι, καὶ ἐμβάζοντι ταχυδρ. λ. 10.
Τὸ Καταστατικὸν καὶ τὰ Κηρύγματα τῆς Ἑταιρείας. Ἐπι-
(Β. Διάγραμμα ἐγκρίσεως, Καταστατικὸν, Κήρυγμα τῆς ἐταιρείας, Ἐπι-
στολὴ τῆς Ἱερ. Συνόδου, Πρακτικὰ ἐπισήμων ἐνάρξεως, Λόγος τοῦ κ.
Στ. Βουτυρά, Λόγος Ἱγνατίου Μοσχάκη, Ὁργανισμὸς τῶν τμη-
μάτων, Ἀρχαὶ τῆς Ἑταιρείας.) Ἀποστέλλονται δωρεὰν εἰς τὰ μέλη
τῆς ἐταιρείας εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς, τῇ αἰτήσεϊ των δὲ εἰς
τοὺς δωρητὰς.

Ἡ Παπικὴ μοναρχία καὶ ἡ Ὁρθόδοξος ἐκκλησία Μελέτη
Στ. Βουτυρά τεύχος 7 τυπογραφικῶν ἀποστέλλεται δωρεὰν τῇ αἰτήσεϊ
αὐτῶν εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς δωρητὰς τῆς ἐταιρείας καθὼς καὶ εἰς
τὰς δημοσίας, δημοτικάς, κοινοτικάς καὶ σχολικάς βιβλιοθήκας, τὰ ἐκ-
παιδευτικὰ σωματεῖα, τοὺς ἀρχιερεῖς, ἐφημερίους καὶ τοὺς καθηγητὰς
τῶν ἱερῶν μαθημάτων τοὺς ἀπεστέλλοντες τὰ ταχυδρομικὰ τέλη
(λεπτὰ 10).

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ
LUMIERE

Τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον φωτο-
γραφικῶν πλακῶν Lumiere et fils κατε-
σκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας μὲ ἐτικέταν
χρώματος λιλά, τριπλασίας ταχύτητος τῶν
μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μὲ ἐτικέταν κυανῇν,
καταλλήλους δι' instantané ενέντος τοῦ ἀτελιέ.
Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργο-
στασίου, ἔχομεν παρακαταθήκην ὄλων τῶν
μεγεθῶν καὶ τοῦ χάρτου, προσφάτου ἀπο-
στολῆς πάντοτε, ὥς ἐκ τῆς μεγάλης κατα-
ναλώσεως. Αἱ παραγγελίαι τῶν Ἐπαρχιῶν
ἐκτελοῦνται τάχιστα.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
Ν. ΚΑΡΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΟΜΨΗ

ΣΤΕΡΕΑ

ΕΥΘΗΝΗ

Ὁδ. Χρυσοσπαλαιωτίσσης 5 R

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΟΝ

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Λεξικά καὶ ξεναὶ γλῶσσαι

Πλήρες Πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν
ξένων γλωσσῶν

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν

ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη 11.—

Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν

Ρ. Δ. Ρουσσοπούλου 13.—

Γερμανικὴ μέθοδος

Otto-Σακελλαρίου 5.50

Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου

Otto-Σακελλαρίου 1.50

Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι

ὑπὸ Α. Μαναρὰκη 2.—

ΙΩΑΝ. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΟΙΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ

Διηγήματα

Ἐκδόσεις Β'

Τιμ. δρ. 5 (Ἐξωτερ. φρ. χρ. 5)

Ἀπευθυντέον: Βιβλιοπωλεῖον

Π. Δ. Σακελλαρίου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ὉΦΕΙΛΜΕΝΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἐξεδόθη τὸ 43ον βιβλίον

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου εἶναι δ κ. Ἐμ.
Σ. Λυκούδης.

Πωλεῖται δὲ 40 λεπτὰ εἰς τὸ Κατάστημα
τοῦ Συλλόγου (42 δδ. Ἀκαδημίας) καὶ
ἐν τῇ ἀπὸ τῶν ἀλλήνων βιβλιοπωλείᾳ.

Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶν Ὁ Οἶνος ὑπὸ
Χασιώτου καὶ τὸ Κράτος τοῦ Πλούτ.
κατὰ τὰ ἀγγλικὰ τοῦ Καρνέγη ὑπὸ Γ.
Μαρίνου.

ΓΕΩΡΓ. ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι μετὰ
φιλοκαλίας καὶ εὐθηνίας

Ὁδὸς Βουλῆς 6

Π. Ε. ΚΕΛΑΓΙΔΗΣ

Καλλιτέχνης Χαράκτης

Σφραγίδες, Μονογράμματα, Συμπλ.
ματα, Μετάλλια, Νομισματοδότημα.

Ὁδ. Βουλῆς 6.